

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ ՏԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆ

ԲԱՆԱՍՏԵՂԾՈՒԹԻՒՆ

ԴԻԻՅԱԶՈՒՆՔ ՀԱՅՈՑ

ԳԻՇԵՐ

ՈՒՄ էր պարասոյ , խաղաղական և յանկուցիչ
 Բնութիւն լուսիկ , և երկիր 'ի սեւածոյր պատեալ 'ի քող
 Ի խոր 'ի քուն թանձրութեան հանգչէր համայն վաստակաբեկ .
 Եւաղէմ մութ ահաւոր իբրև հըսկայ թըխատեսակ
 Ի լայնանիստ և միգապատ ելեալ յայրիցն անդընդափոս
 Կազաց 'ի ծագս երկրի վարեալ ըզխրոխտ նըժոյգսն սեւա
 Կառարշաւ սուրայր ունել տիեզերաց զիշխանութիւն :
 Ի փարախս օթագացեալ մակաղէին հօտք և անդեայք ,
 Եւ օդականք սաղարթախիտ առեալ 'ի յոստըս դադար .
 Փունջք խուռներամ վարդից ծաղկանց մարգարտաշար լըցեալ շաղով
 Ի սիւգ հեզիկ ծածանէին և խունկ անոյշ ծաւալանայր .
 Հընչէր անդուստ փափուկ նըսեմաստուեր լ'ի թաւ մայրեաց
 Վիշերախօս երգեցկին նըւագաւորն դայլայլիկ ,
 Եւ միայնակ 'ի լուութեան ժամուն կացեալ ընդ մեր թարգման
 Բըմրմունջն օրհներգութեանց երկրի յերկին վերառաքէր .
 Եւ երկինք ջահազգեստեալ շողայր վըսեմ և վառ 'ի վառ .
 Եւսին ամպեղէն քող լուսասփիւռ արկեալ զիւրեաւ
 Եւգաբայր նազէր ճեմիւք լայնածաւալ ընդ ասպարէզ .
 Պարք գընդից պաղպաղուն շուրջ ըզնովաւ ակըմբահոյք
 Սկեճաճանչ պըճնեալ զարդու նըմին ըսպաս հարկանէին :
 Ո՛հ , ես 'ի յայս բուրազուարթ և հովասուն 'ի դարեանդ
 Ուստ 'ի ծործորս խաղայ վըտակ սահուն ալեօքն կարկաջոտ ,
 Ուր 'ի համբոյր զըոյլս ծաղկանց գըգուէ զեփիւռ փաղաքշելով ,
 Եւեալ ըզնիստ խորհրդազգած , տէր ամայի կացեալ երկրիս ,
 Ի ձեզ , Եւտղունք փայլունք , 'ի ձեզ յակճիւս ակընկառոյց
 Կապուտափայլն ընդ կամար յառեալ պըշնում հոգեզըւարճ .
 Եւլ դուք մարմինք իցէք արդեօք , եթէ գուարթնոց պարք լուսեղէն .
 Եւսատուք տիեզերաց միթէ լապտերք մըշտաբորբոք ,
 Եւմ հրեղէն փոշիք 'ի ճեմն հաստչին սփիւռ վերամբարձեալք :
 Սինչ 'ի գիշեր զովագին , Եւտղունք , աստղունք գեղեցկաշարք
 Եւշոյք 'ի ձէնջ վայրաբերին կաթիւք 'ի շաղ ցօղատարափ ,
 Ի ձեզ զանմահական երկրի ծընունդս ես նըկատեմ :
 Ո՛վ դու գըրախտավայր երկիր , երկիր (Վ)որգոմական
 Կառո՛ 'ի վեր զալոս քո , տես ըզգիւցազանց որդւոցդ ըզհոյս .
 Եւ այնք աստեղք երկնապարիկք եթերականն 'ի կամար ,
 Եւ այնք յաւէժ 'ի նըշոյլ փայլէն շողշող ոսկեծըղի :
 Եւհա Եւրոսէս , Սահակ , Եւսրոպ , Տըրդատ , Սարգան , Վեռնդ , Սըմբատ . . .
 Եւլ ուր այժմիկ սըրավարեալ , ասա երկիր իմ հայրենի ,
 Ուր բախտդ և փառք ամենապանծք անցին և 'ի սպառ անհետացան .
 Եւրդ մերկացեալ ցըրտասարսուռ աւերակաց բնակեալ 'ի մէջ ,

Սպրապար անցաւորաց զողջոջ ըզձեռսդ տատանես .
 Լրպէս այր մեծափարթամ 'ի նենգաւոր ճանապարհի
 Լազակաց մատնեալ 'ի ձեռս , պերճ 'ի զարդուցն կողոպուտ
 Սահացու հարեալ վիրօք արիւնազանգ կայ 'ի փոշւոջ
 Սըրմունջ նըւաղ աղեխորով միայն ողորմ հընչեցուցեալ .
 Լյս է ազգին դիւցազանց յետին փառացն արձագանգ .
 Ղու Ոգիդ հոլաթեւան , դէտ հինաւուրց ժամանակաց
 Օայս մի նըւագ մաղթեմ պարզեա 'ի վեր ըզմութն վարագոյր .
 Խղձ 'ի սըրտիս կարօտակէզ անկաւ տեսոյն իմ հայրենեաց ,
 Բնախնին նորա տեսից ըզկերպարանս վեհափառ .
 Լացաւ , ո՛հ , . . . վերացաւ . . . լըցան սըրտիս տենչ և անձուկք .
 Ո՛վ անցելոյն ահեղահրաշ տեսիլ ծաւալ իշխանութեան .
 Լնպարագիծ Ո՛վկիան յար ալետանջ և 'անդընդախոր ,
 Զորձեռանդըն պրտոյտքեալ սուրայ վազիւք արշաւասոյր
 Ի վիհ ինչ անյատակ յահեղ կարկաջ շառաչելով .
 Դարբն վաթսուն և զնոցայինս բարձեալ 'ի յաղթ ուսըն բերի .
 Լքագաթեւ մըրըրկոտ հողմըն ուժգին կայծակնաւոր
 Սըղէ անդուլ ըզնոսա յուղի անդարձ ճեպեցուցեալ .
 Սիթէ շունչ անմահական իցէ արդեօք նա Լարձրելոյն ,
 Ի ներքոյ թըւի թէ բիւր ահագնաթունդ հրավառ լերինք
 Լռացուցեալ տազնապէն դէզ դէզ զալիս լեռնակարկառ .
 Լնդ վեհավայր շէնք և քաղաքք հըզօր և պերճ արքայութիւնք
 Սի ըզմիով թաւալագոր հարեալք փըշին կուռ զըղորդմամբ .
 Լք այն գոչին կականաւոր յանդընդային ելեալ վըհէն
 Սըրնչիւնք են սոսկալի ազգաց յախուռն վարելոց :
 Լհա և իմ հայրենիք և դիւցազունք գուպարայաղթք ,
 Լհա գոռոզն և ահագին Տիգրանակերտ , Սաղարշապատ ,
 Լհա հըսկայքըն հայկազունք հայկ և Լըամ , Տիգրան , Սահագն ,
 Լհա և քաջք Պարթեւազունք Լըշակ , Խոսրով , գոռն Լըտաշէս ,
 Լքագաթեւիչ ալեացն 'ի թեւս ո՛հ , և նոքա յափըշտակեալ
 Սրանան շոյտ և նըւաղեալ լինին յաչացս աներեւոյթ .
 Ո՛ւր փախչիք , ո՛վ դուք պարծանք և փառք յաւէժ հայաստանեայց . . .
 Ո՛ւր ըզհէք հայրենիս թողուք այսպէս վատաբախտիկ :
 Լմենակալ Տէր , տուր մաղթեմ գերմարդկային ինձ զօրութիւն
 Ի դուրս քարշէլ զայս Ո՛վկիան զյափըշտակիչն բոլորից ,
 Սըփռել յերկիր զիմ դիւցազունս , ըզդաստակերտսըն հոյակապ ,
 Բզփառաքն հայրենի նորոգ այսրէն դարձուցանել :
 Լնդունայն աղերս և իմ ամբօխեալ միտք բանդագուշեն .
 Ի ձեզ Լըտղունք , Լըտղունք հայոց , վերամբառնամ զաչս իմ անդրէն՝
 Օայսոսիկ ողորաւոր հեղձով մաղթանս կողկողագին .
 Զահք մըշտավառք լուսատու լերուք Լըկրին ձեր պանծալի ,
 Փայլեսցէ անաղօտ ընդ ձեր լուսոյ և փառք նորին .
 Լոցաճաճանչ նըշոյլ և շաղ հեղէք աստէն քաղցրածաւալ ,
 Սի յանդոյս 'ի գիշեր ծածկեալ երբէք խարխափեսցի .
 Տեղացէք հուր 'ի յերկնից սիրաբորբոք վառարանէն ,
 Զարիցեն ժառանգաւորք 'ի ջերմ մոխրոց հին դիւցազանց
 Լոր կենդանութիւն շնորհել Լըգիս և հայրենեաց :